

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2272/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' עמית

העותר: עדי ז'ורבין

נגד

המשיב: מס הכנסה - מחלקת חקירות תל אביב

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותר: עו"ד שי צוקרמן

בשם המשיבה: עו"ד מיטל בוכמן-שינדל

פסק-דין

השופטת א' חיות:

זוהי עתירה למתן צו על-תנאי שיורה למשיב לנמק מדוע לא יערוך את חקירתו של העותר באמצעות שיחת היוועדות חזותית (Video Conference) תחת שהעותר יידרש להגיע לארץ לשם חקירה.

1. העותר הוא יליד הארץ בעל אזרחות ישראלית ואמריקאית. בראשית שנת 2009 עזב העותר את הארץ וכיום הוא מתגורר במדינת פלורידה שבארצות הברית עם אשתו ושתי בנותיו. ביום 20.10.2013 הגיע העותר לישראל לביקור שנועד, לטענתו, למפגש עם בתו מנישואים קודמים ולהסדרת מחלוקת שנפלה בינו ובין גרושתו המתגוררת בארץ. ביום 31.10.2013 פנה נציג המשיב אל בא-כוח העותר וביקש לקבל פרטים ליצירת קשר עם העותר, על מנת להודיע לו כי הוא נדרש להתייצב במשרדו. עוד הוסיף נציג המשיב כי במידה שהעותר לא יתייצב, יוצא נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ. העותר, אשר לטענתו כלל לא היה מודע במהלך שהותו בארץ לשיחה זו, יצא מן הארץ ובהמשך פנה למשיב

על מנת לברר מדוע נדרש להתייצב במשרדו. ביום 13.3.2014 מסר המשיב לעותר כי הוא נדרש לחקירה וכי "לצורך מניעת אי נעימות" הוא מציע לו לתאם עימו את המועד. בתגובה ששלח עוד באותו היום, מסר בא-כוח העותר כי אין בכוונתו לתאם מועד לחקירה, אך הוא נכון לתאם שיחת היוועדות חזותית עם המשיב. המשיב, מצידו, דחה הצעה זו.

מכאן העתירה שלפנינו.

2. העותר טוען כי המשיב מבקש לכפות עליו להתייצב בארץ, לעזוב את משפחתו ועסקיו בחו"ל ולהוציא הוצאות רבות לשם התייצבות לחקירה שעתידה להתברר כחסרת טעם. לפיכך, סבור העותר כי יש לאפשר לו להשיב על כל טענות החוקרים בדרך של היוועדות חזותית, על מנת שאם יגיע בעתיד לישראל יוכל לנצל את הזמן למפגש עם בתו ולא לכלותו במשרדי המשיב. העותר מוסיף וטוען כי בתי משפט גובים לעיתים עדויות בהליכים שונים בדרך של היוועדות חזותית ומכאן, לשיטתו, כי אמצעי טכנולוגי זה הוא מספק לשם עריכת חקירה מהימנה ואין כל הצדקה לסירוב המשיב לחוקרו בדרך זו.

המשיב, מצידו, טוען כי הבהיר לעותר מפורשות שהוא אינו נדרש להגיע במיוחד לישראל, וכי כל שביקש הוא שבמקרה שהעותר יגיע מרצונו לישראל, יתאם עימו מועד לחקירה מראש. עוד טוען המשיב כי אין מקום לאלצו להשתמש באמצעי חקירה שהוא אינו מעוניין בו, בפרט נוכח שיקול הדעת הרחב הנתון לרשויות החקירה בהקשר זה ונטיית בית המשפט שלא להתערב בו. כמו כן טוען המשיב כי אין זה מתקבל על הדעת לאפשר לעותר להעריך את מצבו בחקירה ולהחליט בעקבות כך אם הוא מעוניין להגיע לישראל וליתן את הדין על מעשיו, אם לאו. לבסוף טוען המשיב כי אף אם במקרים מסוימים מתיר בית המשפט מתן עדות בהיוועדות חזותית אין כל תקדים לביצוע חקירה משטרתית בדרך זו.

3. דין העתירה להידחות על הסף בהיעדר עילה.

נוסח הצו על-תנאי שהתבקש בעתירה הוא כי המשיב יערוך את החקירה בהיוועדות חזותית "תחת שהעותר יידרש להגיע לארץ לשם חקירה". ואולם ממכתב המשיב מיום 17.3.2014, עולה מפורשות כי העותר כלל לא נדרש להגיע לארץ לשם חקירה, אלא הוצע לו כי יתאם מראש מועד לחקירה עם הגיעו ארצה לביקור נוסף. משכך, הצו על-תנאי בנוסח שנתבקש אינו נדרש כלל. יתרה מכך, העותר לא הצביע על נימוק משפטי המצדיק את התערבותו בהחלטת המשיב ועל אחת כמה וכמה בדרך של צו עשה

המורה לו להשתמש במסלול חקירה שהוא אינו רואה אותו כמתאים בנסיבות העניין. הלכה היא כי גורמי החקירה נהנים משיקול דעת רחב בקבלת החלטות הנוגעות לפתיחה בחקירה (ראו למשל בג"ץ 1844/14 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה, פס' 6 (25.3.2014); בג"ץ 5011/13 ליבל נ' היועץ המשפטי לנציב שירות המדינה, פס' 8 (31.3.2014)), והמקרה שלפנינו אינו מגלה עילה כלשהי לחריגה מהלכה זו ולהתערבות בשיקול דעת המשיב.

אשר על כן, העתירה נדחית. העותר ישלם למשיב שכר טרחת עורך-דין בסך 7,500 ש"ח.

ניתן היום, י"א בסיון התשע"ד (9.6.2014).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט